

[Glistrup]

se af, hvordan reglerne er på hele skattetilbagebetalingsmodregningsområdet, for at lovgiverne kan opnå det bedst mulige grundlag for at udforme lovforslag om ændring i gældende tilstand. Da der jo næppe kan forventes noget initiativ fra den nuværende regerings side på området, må opgaven jo først og fremmest påhvile fremskridtspartiet som det førende oppositionsparti.

Besvarelse (17/8 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

I overensstemmelse med bestemmelsen i kildeskattelovens § 62, stk. 4, 3. pkt., jfr. § 62 A, stk. 3 og stk. 4, foretages der forinden tilbagebetaling af overskydende skat modregning af eventuelle restancer af personlig skat med påløbne morarenter.

Herudover modregnes efter sædvanlig modregningsregler andre forfaldne krav, som tilkommer statskassen, i det omfang de er den udbetalende myndighed bekendt.

For krav, der tilkommer tolddirektoratet og statsskattedirektoratet, er der etableret en ordning, der systematisk skulle sikre, at modregning gennemføres. Øvrige statskrav bringes til modregning i det omfang, de er anmeldt over for statsskattedirektoratet.

Til *finansministeren (10/8 79)* af:

Glistrup (FP):

»Hvad er den samlede udbetaling til et EF-parlamentsmedlem, og hvilke dele af udbetalingen er skattefrie?«

(Spm. nr. 1315).

Begrundelse.

Længe efter udløbet af den almindelige frist for fremsættelse af lovforslag – den 8. maj 1979 – fremsatte regeringen lovforslag nr. 214 om vederlag og pension m. v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet, idet regeringen anmodede om at få forslaget færdigbehandlet i den travle tid, der var tilbage, før folketinget nogle uger senere skulle på sommerferie.

I udvalgsbetænkningen af 18. maj 1979 måtte fremskridtspartiet indstille lovforslaget til forkastelse bl. a. på grund af de korte tidsfrister, der var levnet folketinget til forsvarligt arbejde.

Fremskridtspartiets frygt for, at der var tale om forhastede handlinger, synes nu bekræftet ved følgende oplysninger i Det ny Notat for den 3. august 1979:

Straks ved de nuvalgtes første samling i Strasbourg vedtog man at bevilge sig selv en tredobling af sekretariatsstøtten, som er den betydeligste af de forskellige frynsegoder.

Eva Gredal meddelte generøst, at hun og hends to partifæller ville give afkald på 2.800 kr. pr. måned, fordi de fandt forhøjelsen urimelig.

Men de 2.800 kr., som Gredal & Co. ofrer, udgør kun ca. 7 pct. af de penge, som hvert medlem nu vil kunne hæve fra EF-kassen hver måned. De 93 pct. snakkede de ikke noget om i radioen.

De forskellige frynsegoder fra EF-kassen er delt op på fire forskellige typer: sekretariatshjælp, rejsepenge, diæter (til kost og logi) samt støtte til de anerkendte grupper.

Hver af disse typer har forskellige betingelser tilknyttet. Bl. a. skal hvert medlem fremvise ansættelseskontrakter og lønbilag på i alt 12.600 kr. pr. måned for at opnå den maksimale sekretærlønrefusion.

Også en anden sekretariatsgodtgørelse (kontorudgifter o. lign.) på 2.800 kr. forudsetter dokumentation.

Men derudover udbetales de fleste »godtgørelser« helt automatisk efter faste takster.

F. eks. betales der rejsepenge efter km-afstand, ligegyldigt om man rejser med bil, tog eller fly. for en rejse Københavns-Strasbourg retur modtager de højtærede MPere således 3.187 kr., selv om billetten til Frankfurt kun koster 2.100 kr., og de bliver hentet i EF-bil i Frankfurt. Km-taksten er 2,47 kr. for de første 400 km, og 94 for hver efterfølgende km.

Den kontante støtte til medlemmer af en gruppe udgør ca. 5.000 kr. pr. medlem pr. måned (som udbetales til gruppen). Desuden begaves grupperne med gratis kontorer »inde i varmen« i EFs egen bygning. Og man får her nogle EF-funktionærer til rådighed, som udpeges af gruppen, men lønnes direkte over EF-kassen.

Gennem nærværende spørgsmål ønskes afklaret, hvordan situationen herefter præcist er, altså hvor meget parlamentsmedlemmerne får i kraft af folketingsvedtagelsen (løn, omkostningstillæg, ventepenge, pensionsgoder osv.), og hvorvidt de foran citerede oplysning-